

VARNOST IN ODGOVORNOST ZA NESREČE NA SMUČIŠČIH – PREGLED PREDPISOV, PRAVIL, STATISTIČNIH PODATKOV IN IZBRANE SODNE PRAKSE

BENJAMIN FLANDER

Univerza v Mariboru, Fakulteta za varnostne vede, Ljubljana, Slovenija
benjamin.flander@um.si

Smučanje in deskanje na snegu predstavljata pomemben del športne in turistične ponudbe v alpskih in drugih gorskih državah, pri čemer kljub razvoju infrastrukture, nadzora in preventivnih ukrepov nesreče na smučiščih niso redkost. Prispevek obravnava pravno ureditev zagotavljanja varnosti na slovenskih smučiščih in pravne posledice nesreč pri (rekreacijskem) smučanju in deskanju. Analizirani so pravni viri in pravila Mednarodne smučarske in deskarske zveze (FIS), statistika nesreč ter primeri iz sodne prakse, ki osvetljujejo standarde dolžne skrbnosti in odgovornost organizatorjev smučišč ter posameznih smučarjev in deskarjev. Poseben poudarek je namenjen vprašanju zavarovanja odgovornosti.

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.fvv.4.2025.7](https://doi.org/10.18690/um.fvv.4.2025.7)

ISBN
978-961-299-068-8

Ključne besede:
smučišča,
varnost,
odgovornost za nesreče,
sodna praksa,
Slovenija

Univerzitetna založba
Univerze v Mariboru

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.fvv.4.2025.7](https://doi.org/10.18690/um.fvv.4.2025.7)

ISBN
978-961-299-068-8

Keywords:
ski slopes,
safety,
liability for accidents,
case law,
Slovenia

SAFETY AND LIABILITY FOR ACCIDENTS ON SKI SLOPES – AN OVERVIEW OF REGULATIONS, RULES, STATISTICAL DATA, AND SELECTED CASE LAW

BENJAMIN FLANDER

University of Maribor, Faculty of Criminal Justice and Security, Ljubljana, Slovenia
benjamin.flander@um.si

Skiing and snowboarding are among the most popular winter sports and represent an important component of the sports and tourism industry in Alpine and other mountainous regions. Despite significant advances in infrastructure, supervision, and preventive measures, accidents on ski slopes remain relatively frequent. This article examines legal regulation of safety on Slovenian ski slopes and the legal consequences of accidents arising from (recreational) skiing and snowboarding. The analysis focuses on the relevant legal framework, the rules of the International Ski and Snowboard Federation (FIS), and statistical data on accidents, as well as selected case law to illustrate how courts interpret standards of due diligence and responsibilities of ski slope operators, and the obligations of individual skiers and snowboarders. Particular attention is devoted to obligatory insurance in addressing the consequences of ski and snowboard accidents.

University of Maribor Press

1 Uvod

Smučanje in deskanje na snegu spadata med najbolj priljubljene zimske športne aktivnosti v Sloveniji. Več kot petdeset smučišč, ki jih vsako leto v vseh letnih časih obiše več sto tisoč domačih in tujih obiskovalcev, predstavlja pomemben del turistične ponudbe in lokalnega gospodarstva. Kljub rekreativnemu značaju množičnega smučanja in deskanja sta ti dve dejavnosti povezani z različnimi tveganji, ki lahko privedejo do poškodb, materialne škode in celo smrtnih primerov. Po navedbah Policije se vsako sezono na slovenskih smučiščih v povprečju poškoduje skoraj tisoč smučarjev, pri čemer večina smučarjev oz. deskarjev ob padcih poškoduje zgolj sebe (Ministrstvo za notranje zadeve, Policija, n. d.). Le manjši delež smučarskih in deskarskih nesreč je posledica trka dveh ali več smučarjev in večina takih trčenj nima posledic ali pa so poškodbe lažje. Namen prispevka je pregledati predpise in pravila o varnosti na smučiščih, statistiko nesreč na slovenskih smučiščih v zadnjih desetih letih ter javno dostopno sodno prakso, ki osvetljujejo standarde dolžne skrbnosti, odgovornosti organizatorjev smučišč ter posameznih smučarjev in deskarjev. Poseben poudarek je namenjen tudi vprašanju zavarovanja odgovornosti.

2 Varnost in nesreče na smučišču – pregled predpisov

V Sloveniji so temeljna pravila za zagotavljanje varnosti in reda na smučiščih določena z že omenjenim Zakonom o varnosti na smučiščih (»Zakon o varnosti na smučiščih (ZVSmuč-1)«, 2016), ki je 1. 9. 2016 nasledil nekdanji Zakon o varnosti na smučiščih (»Zakon o varnosti na smučiščih (ZVSmuč)«, 2002). »ZVSmuč-1« (2016) ureja: ureditev in obratovanje smučišč (dovoljene aktivnosti,¹ izdajanje dovoljenja za obratovanje, obveznosti upravljavca, okolščine, v katerih obratovanje ni dovoljeno, obveščanje smučarjev, javna zbiranja na smučišču, poučevanje smučanja); reševanje (obveznost zagotavljanja reševanja na smučišču, reševalci); zagotavljanje varnosti (obveznost nadzora, imenovanje, opremljenost, usposabljanje itd. nadzornika smučišča); obveznosti smučarjev in drugih oseb (psihofizično stanje

¹ 3. člen »ZVSmuč-1« (2016) določa, da je na smučišču, ki je odprto za smučanje, dovoljeno samo smučanje. Čeprav ob tem določa, da so »druge športne aktivnosti in dejavnosti dovoljene pod pogoji, ki jih določa ta zakon«, po našem mnenju deskanja k tem dejavnostim ne kaže uvrstiti. Čeprav (oziroma prav zaradi tega, ker) zakon deskanja ne omenja, ga je treba šteti kot posebno obliko ali različico smučanja, kar pomeni, da določbe, ki se nanašajo na smučarje, veljajo tudi za deskarje. Navajanje deskanja kot posebne različice smučanja je sicer zastarelo, saj se je sčasoma deskanje, ob smučanju, uveljavilo kot samostojna in načeloma enakovredna zimskošportna panoga oziroma aktivnost, kar pomeni, da določbe, ki se nanašajo na smučarje, veljajo tudi za deskarje. To se, ne nazadnje, odraža tudi v tem, da se je Mednarodna smučarska zveza preimenovala v Mednarodno smučarsko in deskarsko zvezo.

in samoodgovorno ravnanje); ukrepe in pristojnosti nadzornika in policista (vključno s prepovedjo smučanja in odvzemom smučarske vozovnice); nesreče; priznavanje poklicne kvalifikacije in evidence (evidence upravljajo ministrstva, Inšpektorat za notranje zadeve in upravljavec smučišča). Zakon vsebuje tudi določbe o nadzoru nad izvajanjem zakona (določa nadzorne pristojnosti policije in treh inšpektoratov) in kazenske določbe, ki določajo prekrške in hujše prekrške upravljavcev in drugih pravnih oseb ter fizičnih oseb (»ZVSmuč-1«, 2016).

Na podlagi zakona je bilo sprejetih več podzakonskih predpisov, med drugim npr. pravilnike, ki podrobneje urejajo pogoje in tehnične zahteve za obratovanje smučišč, zagotavljanje varnosti na smučišču, znake in označbe na smučišču, obravnavo nesreče na smučišču, reševanje na smučišču, žičniške naprave za prevoz oseb, evidence o žičniških napravah za prevoz oseb in subjekte, ki vplivajo na varnost obratovanja, sofinanciranje obratovanja in vzdrževanja žičniških naprav in potrdilo o odvzemu smučarske vozovnice.

»ZVSmuč-1« (2016) v 23. členu določa, da se smučarjem in drugim osebam na smučišču ni treba ravnati le v skladu z obveznostmi po zakonu, pač pa tudi v skladu z mednarodnimi vedenjskimi pravili, ki jih je s ciljem prispevati k večji varnosti smučarjev in deskarjev oblikovala Mednarodna smučarska in deskarska zbeza (FIS). Pri tem gre za t. i. »10 pravil FIS«, ki vključujejo naslednje dolžnosti: 1) obzirnost do drugih smučarjev in deskarjev, 2) prilagoditev hitrosti svojemu znanju, 3) izbiro primerne smučine, 4) varnostno razdaljo pri prehitevanju, 5) upoštevanje prednosti, 6) izogibanje ustavljanju na neprimernih delih, 7) vzpenjanje ali spuščanje peš ob robu smučišča (le če je nujno potrebno), 8) upoštevanje znakov in signalizacije, 9) pomoč pri nesreči in 10) legitimiranje pri nesreči (FIS, n. d.).

»ZVSmuč-1« (2016) vsebuje zelo obsežen 27. člen, ki se posebej osredotoča na nesreče (in nenadna obolenja) na smučišču. Udeleženec nesreče ali druga oseba na smučišču mora v okviru svojih možnosti glede na dane okoliščine zavarovati kraj nesreče, nuditi pomoč poškodovanim ali nenadno obolelim, preprečiti ogrožanje oseb na smučišču in obvestiti upravljavca smučišča, center za obveščanje ali policijo. Upravljavec mora takoj organizirati zavarovanje kraja nesreče in reševanje, če je to potrebno tudi z zaprtjem smučarske proge. Preiskovalcem, ki opravljajo ogled nesreče, mora nuditi potrebno pomoč. Udeleženci nesreče, v kateri je nastala le materialna škoda, se lahko sporazumejo o odgovornosti za povzročitev nesreče, če

to ni mogoče, pa na kraju počakajo do prihoda nadzornika ali policista. Nesreče, pri katerih je nastala materialna škoda ali lahka telesna poškodba, lahko obravnava nadzornik, ki mora zavarovati in označiti sledi, ki mora opraviti ogled in zapisnik ter fotografirati kraj in izdelati skico nesreče. Če je pri nesreči na smučišču prišlo do hude ali posebno hude telesne poškodbe ali smrti, mora upravljavec smučišča takoj obvestiti policijo, ki mora s pomočjo nadzornika opraviti ogled kraja, po ogledu obvestiti svojce ponesrečenca in poskrbeti za opremo in drugo premoženje udeležene osebe. Tisti, ki je izpolnil zapisnik, mora izvod zapisnika najpozneje v osmih dneh poslati Inšpektoratu za notranje zadeve ali podatke samostojno vnesti neposredno v evidenco. Prav tako mora poskrbeti za opremo in drugo premoženje udeležene osebe. Predmete, ki niso potrebni v preiskavi, mora izročiti lastniku in o tem izdati potrdilo. Oblika in vsebina potrdila sta določeni s pravilnikom ministra za notranje zadeve. Če na kraju nezgode posreduje tudi reševalec, mora o svojem delu izpolniti poročilo, ki ga prejmeta poškodovanec in upravljavec smučišča pa tudi zdravstvena ustanova, če je bila vključena v reševanje ali če je prevzela poškodovanca.

3 Statistika nesreč na smučiščih v zadnjih desetih letih (2014–2024)

Inšpektorat za notranje zadeve Ministrstva za notranje zadeve (MNZ) je na podlagi 35. člena »ZVSmuč-1« (2016) z namenom spremljanja in zagotavljanja varnosti in reda na smučišču dolžan upravljati evidenco nesreč na smučišču. Zakon določa obvezne parametre evidence in dolžnost upravljavca smučišča in policije za posredovanje podatkov inšpektoratu. Inšpektorat ločeno upravlja tri evidence, in sicer za obdobja od 1. 12. 2013 do 9. 3. 2017, od 1. 11. 2017 do 2. 4. 2019 in od 3. 4. 2019 do 5. 4. 2024. Dostopne so na portalih Gov.si in OPSI. Gre za ročno vodene evidence (Excell), v katere je ročno vnesena vsaka posamezna nesreča na posameznem smučišču. Evidentirani so datum, čas in kraj nesreče ter podatki o udeležencu (ali gre za smučarja, deskarja ali drugega udeleženca), spolu udeleženca, vremenskih razmerah, vzroku nesreče (hitrost, pomanjkljiva oprema ipd.), načinu nastanka nezgode, poškodovanem delu telesa in oceni višine premoženjske škode (Ministrstvo za notranje zadeve, 2025).² Evidence so pomanjkljive, saj ne vsebujejo agregatnih podatkov o številu in drugih okoliščinah nesreč.

² Podatke o nesrečah na smučiščih zbira in upravlja tudi Gorska reševalna zveza Slovenije (GRZS), vendar se podatki iz njene evidence nanašajo izključno na nesreče, pri katerih je intervenirala GRZS, zajeti pa so tudi podatki o nesrečah pri smučanju izven urejenih smučišč (tj. turnem smučanju).

Na vladnem portalu so poleg evidenc objavljena tudi letna poročila o prejetih zapisnikih o ogledu nesreče na smučišču, ki jih prav tako pripravlja Inšpektorat za notranje zadeve MNZ. Ta poročila vključujejo podatke o številu prejetih zapisnikov, iz katerih je mogoče sklepati število nesreč, ter podatke o starosti in spolu udeležencev, vrstah poškodb, poškodovanih delih telesa, državljanstvu udeležencev, vrsti smučanja ali drugi športni dejavnosti oz. drugi dejavnosti udeležencev, vzroku nesreče in načinu nastanka poškodbe. V nasprotju z evidencami letna poročila sicer vsebujejo agregatne podatke za posamezno sezono, vendar tudi pri tem opazimo pomanjkljivosti, saj se zadnje objavljeno letno poročilo nanaša na sezono 2020/2021 (Ministrstvo za notranje zadeve, n. d.).³

Kljub slabši nepreglednosti evidenc in podatkov lahko ocenimo, da je bilo v obdobju zadnjih desetih let (2014–2024) v povprečju vsako sezono zabeleženih več sto nesreč, pri čemer so se le-te zgodile na večini slovenskih smučišč. Natančneje, v obdobju od 2014/2015 do 2018/2019 se je število nesreč gibalo med 866 in 966, kar je nekoliko manj kot v preteklih sezonah, saj je npr. v sezoni 2010/2011 število nesreč naraslo na skoraj 1.200 (Ministrstvo za notranje zadeve, 2018). V sezoni 2019/2020 je število nesreč upadlo na 640, v sezoni 2020/2021 pa celo na 318 (na 17 smučiščih je bilo v njih udeleženih 322 oseb) (Ministrstvo za notranje zadeve, 2022), na kar so zagotovo odločilno vplivale omejitve gibanja in zbiranja na javnih mestih ter začasna prepoved obratovanja smučišč med epidemijo covid-19. Javno dostopnih agregatnih podatkov o številu nesreč za zadnjih pet let/sezon nismo zasledili. V evidencah Inšpektorata za notranje zadeve MNZ smo v sezoni 2022/2023 ročno našli 806 nesreč, v sezoni 2023/2024 pa 608 nesreč (Ministrstvo za notranje zadeve, 2025).

Največ nesreč se zgodi med decembrom in marcem, ob povečanem obisku smučišč (šolske počitnice, konci tedna) in v spremenljivih vremenskih razmerah (otoplitev, poledenost). V povprečju je največji delež udeležencev v starostni skupini 11–20 let. Udeleženci najpogosteje utrpijo lažje telesne poškodbe (udarnine in podplutbe).⁴ Najpogostejše so poškodbe kolena, ramena, glave, golena in zapestja. Delež udeležencev s slovenskim državljanstvom se v povprečju giblje malo nad 70 %.

³ Poleg letnega poročila za sezono 2020/2021 so objavljena tudi letna poročila za sezone 2017/2018, 2018/2019 in 2019/2020 (Ministrstvo za notranje zadeve, 2021, 2025).

⁴ Med vrstami poškodb delež lahkih telesnih poškodb v povprečju znaša okrog 40 %, vendar tudi zlomi kosti niso redki, saj njihov delež v povprečju znaša okrog 20 % (Ministrstvo za notranje zadeve, 2021, 2025).

Občutno več udeležencev se ponesreči med smučanjem kot med deskanjem, kar je delno zagotovo posledica tega, da je na smučiščih v povprečju bistveno več smučarjev kot deskarjev, v evidencah pa je zabeleženih tudi nekaj nesreč z motornimi sanmi. Med vzroki za nesreče prednjačita hitrost in pomanjkljivo smučarsko oz. deskarsko znanje (Ministrstvo za notranje zadeve, 2018, 2021, 2022, 2025).

4 Pravna (odškodninska) odgovornost za nesreče na smučišču

Pravna (odškodninska) odgovornost za povzročitev nesreče na smučišču se presoja po določbah Obligacijskega zakonika »Obligacijski zakonik (OZ)«, (2001). Iz sodne prakse lahko razberemo, da (rekreacijsko) smučanje in deskanje samo po sebi sicer nista nevarna športa, sta pa zaradi okoliščin, v katerih se odvijata (hitrost, posebna oprema, večja verjetnost nepredvidenih situacij, v katerih se smučar ali deskar lahko znajde), že v svojem bistvu povezana s tveganjem oz. nevarnostjo. Odgovornost za varnostna tveganja, ki so za smučarsko in deskarsko aktivnost normalna, mora zato primarno prevzeti nase tisti, ki se z njo ukvarja (tj. smučar ali deskar), upravljavec smučišča pa je dolžan poskrbeti za opozarjanje in zaščito pred posebnimi (neobičajnimi) nevarnostmi. Običajna nevarnost in tveganje, ki spremljata (rekreacijsko) smučanje in deskanje, posledično ne utemeljmeta objektivne odgovornosti upravljavca smučišča (tj. odgovornosti ne glede na krivdo), kajti (javno) smučišče samo po sebi ni nevarna stvar in tudi upravljanje smučišča ni nevarna dejavnost v smislu določb »OZ« (2001). Je pa obseg običajnih nevarnosti, ki jih mora nase prevzeti (rekreacijski) smučar ali deskar, zamejen z dolžnostmi, ki jih upravljavcu smučišča v zvezi z urejanjem oz. pripravo smučarskih prog nalagajo predpisi ter pravila stroke in običaji. Upravljavec smučišča torej v primeru nesreče praviloma odgovarja za opustitev dolžne skrbnosti ali kršitev varnostnih pravil in je lahko podana le njegova krivdna odškodninska odgovornost (ne pa tudi objektivna) (Vrhovno sodišče Republike Slovenije, 2008, 2012b).

Iz ustaljene sodne prakse torej izhaja, da je smučar ali deskar, ki s svojim smučanjem oziroma deskanjem krši določbe »ZVSmuč-1« (2016), krivdno odgovoren za nastalo škodo. Poleg tega smučar oz. deskar nosi tudi dokazno breme za dokazovanje protipravnega ravnanja, če v primeru nesreče upravljavcu očita premalo skrbno ravnanje oz. opustitve dolžnega vzdrževanja reda in varnosti na smučišču (Višje sodišče v Ljubljani, 2018). V enem od primerov, ki so dočakali sodni epilog, je

tožnica, ki je v nesreči na smučišču utrpela telesno poškodbo, zahtevala, da sodišče ugotovi odškodninsko odgovornost v nesreči udeleženega deskarja in hkrati tudi upravljavca smučišča. Slednji po mnenju tožnice ni ustrezno poskrbel za varnost, kar naj bi privedlo do splošnega nereda in divjanja nekaterih smučarjev in deskarjev, posledično pa tudi do nesreče, v kateri je utrpela telesno poškodbo. Sodišče je ugotovilo odškodninsko odgovornost deskarja, pri čemer je poudarilo, da ga okoliščina, ali je trčil v tožnico direktno ali diagonalno in ali se je umikal tretjemu, ne razbremeni odškodninske odgovornosti. Zahtevek za ugotovitev tudi odškodninske odgovornosti upravljavca je sodišče zavrnilo. Menilo je, da tožnici, ki je nosila dokazno breme, ni uspelo dokazati, da je bil vzrok nesreče nered na smučišču, ki ga upravljavec po mnenju tožnice zaradi opustitve dolžne skrbnosti ni preprečil (sodišče je med drugim ugotovilo, da je imel upravljavec zagotovljeno ustrezno varnostno službo in število redarjev) (Višje sodišče v Ljubljani, 2007).

V drugem primeru je Vrhovno sodišče posebej poudarilo, da tudi odgovornosti za ravnanje neznane smučarke, ki naj bi privedlo do trčenja tožnice v leseno ograjo na smučišču nesreče, ni mogoče samodejno pripisati upravljavcu smučišča. Sklicevalo se je na svoje ustaljeno stališče, po katerem upravljavec smučišča odgovarja za škodo, ki jo smučarju povzroči drug smučar, če je ravnanje neposrednega povzročitelja škode posledica opustitve varnostnih ukrepov, ki jih upravljavcu nalagajo predpisi (ter pravila stroke in običaji) (Vrhovno sodišče Republike Slovenije, 1999, 2000, 2012a, 2012c).

V večini primerov nesreč na slovenskih smučiščih nastane samopoškodba udeležencev, le manjši delež nesreč je posledica trka dveh ali več smučarjev oziroma deskarjev. Iz ustaljene sodne prakse, kot rečeno, izhaja, da mora vsak smučar ali deskar smučati oz. deskati tako, da se lahko pravočasno zaustavi, svojo hitrost in način vožnje mora prilagoditi svojemu znanju, terenskim, snežnim, vremenskim in drugim pogojem na smučišču. V primeru, v katerem je prišlo do trka med pravnima strankama (tožnika kot smučarja in toženca kot deskarja), je sodišče presodilo, da toženec ni izbral pravilne smeri vožnje, njegovo prehitovanje pa je bilo nepravilno (sicer do trka ne bi prišlo). Posledično je odločilo, da toženec ni vozil s takšno hitrostjo, da bi se lahko pravočasno zaustavil, vozil je torej prehitro, zato je bila po presoji sodišča podana njegova odškodninska odgovornost (Višje sodišče v Ljubljani, 2010).

5 Zavarovanje odgovornosti

V zvezi z nesrečami na smučišču pomembno vlogo igrajo zavarovanja odgovornosti. Upravljalci smučišč morajo imeti sklenjena obvezna zavarovanja, medtem ko je za posamezne smučarje in deskarje priporočljivo prostovoljno zavarovanje odgovornosti. V nasprotju s slovensko ureditvijo je v nekaterih drugih evropskih državah z bogato smučarsko tradicijo uzakonjeno obvezno zavarovanje odgovornosti.

Italija, na primer, je z odlokom (it. *decreto legislativo*) številka 40/2021 s 1. januarjem 2022 določila, da mora imeti vsak, ki smuča ali deska na njihovih smučiščih, sklenjeno zavarovanje odgovornosti za škodo, ki jo povzroči tretjim osebam oziroma njihovim stvarjem (t. i. *RTC insurance*). Če kupec ob nakupu smučarske vozovnice takega zavarovanja nima sklenjenega, si zavarovanje lahko zagotovi na smučišču. Upravitelj smučišča je namreč pravno zavezan, da zagotovi tudi prodajo zavarovanja odgovornosti za povzročeno škodo. Če smučar na italijanskem smučišču ni zavarovan, tvega preklc vozovnice in plačilo globe od 100 evrov do 150 evrov. Razlog, zaradi katerega je italijanska vlada uvedla obvezno zavarovanje odgovornosti, naj bi bilo naraščanje števila nesreč (Brenner, Awaltskanzlei – Studio legale, 2023; Kimovec, 2025).⁵

Kimovec (2025) ugotavlja, da ima obvezno zavarovanje odgovornosti vrsto pozitivnih posledic. Povzročitelj nesreče, ki ima sklenjeno tovrstno zavarovanje, redkeje pobegne, saj bi škodo, povzročeno iz njegove malomarnosti, brez možnosti regresnega zahtevka morala poravnati zavarovalnica (razen izključitev, ki jih pri zavarovalnih pogodbah sicer praviloma ni malo). Oškodovanec tudi nedvomno lažje (zunaj)sodno terja plačilo odškodnine od zavarovalnice kot od fizične osebe. Čeprav se zdi, na prvi pogled, da bi bila uvedba obveznega zavarovanja odgovornosti smiselna tudi v Sloveniji, obstaja nemalo razlogov, ki temu nasprotujejo. Na primer, v Sloveniji je smučarskih in deskarskih nesreč bistveno manj kot v Italiji (kar je sicer gotovo tudi posledica manjšega števila smučišč in smučarjev in deskarjev), nesreč, ki so posledica trkov dveh smučarjev ali deskarjev (oz. smučarja in deskarja), je občutno manj kot nesreč, pri katerih pride do samopoškodovanja, pri večini nesreč udeleženci

⁵ V Italiji se je po podatkih Agencije za zavarovalni nadzor pred uveljavitvijo odloka pri zimskih športih v povprečju zgodilo od 25.000 do 30.000 nesreč na leto, od tega 1.500 takšnih, ki so zahtevale hospitalizacijo, in okrog 20 smrtnih primerov (Brown, 2022; Kimovec, 2025).

utrpijo lažje poškodbe (odrgnine in podplutbe), višina premoženjske škode pri nesrečah je relativno majhna in še bi lahko naštevali. Čeprav za uvedbo obveznega zavarovanja odgovornosti v Sloveniji ne obstajajo statistično utemeljeni razlogi, bi veljalo temeljiteje pretehtati razloge za in proti in premisliti, ali ni morda tudi to eden od možnih načinov zagotavljanja večje varnosti (tudi materialne in socialne) rekreacijskih smučarjev in deskarjev.

6 Sklep

Pregled predpisov, pravil, statističnih podatkov in izbrane sodne prakse v zvezi z varnostjo in odgovornostjo za nesreče na slovenskih smučiščih je pokazal, da je zagotavljanje varnosti in obravnavanje nesreč dokaj podrobno urejeno z zakonom in številnimi pravilniki. »ZVSmuč-1« (2016) podrobno ureja dolžnosti rekreacijskih smučarjev in deskarjev, pri čemer se sklicuje tudi na mednarodna vedenjska pravila na smučišču. Pogoji za obratovanje in dolžnosti upravljavcev so prav tako natančno in obsežno urejeni z zakonom in pravilniki. Kljub temu se je v zadnjih desetih letih vsako sezono zgodilo več sto nesreč, pri čemer se je to število v eni od sezon približalo 900. Za ustrezno obravnavanje nesreč so odgovorni vsi vpleteni: nadzorniki smučišč, policisti, reševalci, upravljavci in ne nazadnje tudi smučarji in deskarji, ki so v nesrečo vpleteni ali pa se znajdejo na kraju.

Iz sodne prakse izhaja, da je smučar ali deskar, ki s svojim smučanjem oz. deskanjem krši predpise, krivdno odgovoren za nastalo škodo in da nosi dokazno breme, če odgovornost za nesrečo pripisuje upravljavcu. Smučišče samo po sebi ni nevarna stvar in upravljanje smučišča ni nevarna dejavnost v smislu določb »OZ« (2001): upravljavec smučišča praviloma odgovarja za opustitev dolžne skrbnosti ali kršitev varnostnih pravil, kar pomeni, da je lahko podana le njegova krivdna odškodninska odgovornost, ne pa tudi objektivna.

Pregled je kot še posebej aktualno izpostavil vprašanje obveznega zavarovanja odgovornosti smučarjev in deskarjev, ki v Sloveniji, za razliko od nekaterih evropskih držav, ni obvezno. Ocenjujemo, da bi veljalo smiselno in možnost uveljavitve te obveznosti pretehtati tudi v Sloveniji.

Viri in literatura

- Brenner, Awaltskanzlei – Studio legale. (19. 2. 2023). *Skiing accident in Italy: who is civilly liable?*. <https://kanzlei-brenner.it/en/legal-tips/skiing-accident-in-italy-who-is-civilly-liable/>
- Brown, I. (23. 3. 2022). Mandatory ski liability insurance in Italy. *Trowers & Hamlins*. <https://www.trowers.com/insights/2022/april/mandatory-ski-liability-insurance-in-italy>
- FIS. (n. d.). *FIS Code of conduct for skiers and snowboarders*. <https://assets.fis-ski.com/f/252177/49280306c8/fis-code-of-conduct-for-skiers-and-snowboarders-en.pdf>
- Kimovec, A. (13. 3. 2025). *Nekaj misli ob koncu smučarske sezone*. IUS-INFO. <https://www.iusinfo.si/medijsko-sredisce/kolonne/nekaj-misli-ob-koncu-smucarske-sezone-316987>
- Ministrstvo za notranje zadeve, Policija. (n. d.). *Poznate obvestilne in opozorilne znake na smučiščih?* <https://www.policija.si/svetujemo-ozavescamo/varnost-na-dopustu-v-gorah-ob-vodi-na-snegu/varnost-na-snegu/poznate-obvestilne-in-opozorilne-znake-na-smuciscu>
- Ministrstvo za notranje zadeve. (2018). *Letno poročilo o prejetih zapisnikih o ogledu nesreče na smučišču v sezoni 2017/2018*. Ministrstvo za notranje zadeve. <https://www.gov.si/assets/organi-v-sestavi/IRSNZ/Varnost-na-smuciscih/Letna-porocila-o-delu-IRSNZ/Porocilo-smucisca-2017-2018.docx>
- Ministrstvo za notranje zadeve. (2021). *Evidenca nesreč od 2017/2018 do 2019/2020*. https://www.gov.si/assets/organi-v-sestavi/IRSNZ/Varnost-na-smuciscih/Evidenca-nesrec-na-smuciscih/Evidenca_nesrec_na_smuciscih_do-2020.xlsx
- Ministrstvo za notranje zadeve. (2022). *Letno poročilo o prejetih zapisnikih o ogledu nesreče na smučišču v smučarski sezoni 2020/2021*. Ministrstvo za notranje zadeve. https://www.gov.si/assets/ministrstva/MNZ/SOJ/Novice/2022/2-Februar/Letno-porocilo-o-prejetih-zapisnikih-o-ogledu-nesrece-na-smuciscu-v-sezoni-2020-2021_2.docx
- Ministrstvo za notranje zadeve. (2025). *Evidenca nesreč od 2019/2020 do 2023/2024*. <https://www.gov.si/assets/organi-v-sestavi/IRSNZ/Varnost-na-smuciscih/Evidenca-nesrec-na-smuciscih/Evidenca-nesrec-od-2019-2020-do-2023-2024.csv>
- Ministrstvo za notranje zadeve. (n. d.). *Varnost na smučiščih*. <https://www.gov.si teme/varnost-na-smuciscih/>
- Obligacijski zakonik (OZ). (2001, 2006, 2007, 2016). *Uradni list RS*, (83/01, 28/06, 40/07, 97/07, 64/16).
- Višje sodišče v Ljubljani. (2007). Sodba I Cp 1192/2007 z dne 16. 5. 2007. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSLJ:2007:I.CP.1192.2007>
- Višje sodišče v Ljubljani. (2010). Sodba in sklep II Cp 3100/2009 z dne 13. 1. 2010. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSLJ:2010:II.CP.3100.2009>
- Višje sodišče v Ljubljani. (2018). Sodba I Cp 1104/2017 z dne 10. 1. 2018. <https://iskalniksodneprakse.si/documents/docfile:8f8e8258-1400-4893-a004-76ee27f053c1>
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije. (1999). Sodba št. II Ips 297/1998 z dne 10. 2. 1999. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSR:1999:II.IPS.297.98>
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije. (2000). Sodba št. II Ips 446/1999 z dne 15. 3. 2000. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSR:2000:II.IPS.446.99>
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije. (2008). Sodba št. II Ips 661/2007 z dne 10. 9. 2008. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSR:2008:II.IPS.661.2007>
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije. (2012a). Sodba št. II Ips 1023/2008 z dne 19. 1. 2012. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSR:2012:II.IPS.1023.2008>
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije. (2012b). Sodba št. II Ips 1029/2008 z dne 16. 2. 2012. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSR:2009:II.IPS.29.2008>
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije. (2012c). Sodba št. II Ips 1129/2008 z dne 16. 2. 2012. <https://pisrs.si/sodnaPraksa?idECLI=ECLI:SI:VSR:2012:II.IPS.1129.2008>
- Zakon o varnosti na smučiščih (ZVSmuč). (2002, 2005, 2006, 2008). *Uradni list RS*, (110/02, 98/05, 3/06, 17/08, 52/08).
- Zakon o varnosti na smučiščih (ZVSmuč-1). (2016). *Uradni list RS*, (44/16).

